

Jókarj UNOKÁI GYERMEKÚJSÁG

II/2

2010

MAGYAR-SZLOVÁK HATÁR-MENTI EGYÜTTMŰKÖDÉS KERETÉN BELÜL
TÁMOGATJA AZ NCA NEMZETKÖZI KOLLÉGIUMA ÉS A KOPPÁNMONOSTORI RÉSZÖNKORMÁNYZAT

Vízilabda Komáromban

Filmajánló

Chris Sanders – Dean DeBlois: *Így neveld a sárkányodat!*

Adott egy mindentől távol eső kicsiny szigetecske, ahol minden ház teljesen új, mégpedig azért, mert időről időre sárkányok jelennek meg, elrabolják a békésen legelésző juhokat, közben persze némi konfliktusba keverednek az ott élő vikingekkel, a nehéz csatározás után pedig mindig újra kell

építeni mindent. Miért nem húznak el a vikingek egy olyan helyre, ahol kevesebb a gond? A válasz egyszerű, azért, mert ők vikingek, nem mennek el és kész. A falu vezérének nyüzüge fiával, Hablattyal inkább csak a baj van, pedig a srác próbálna bizonyítani és úgy alakul, hogy egy sárkányt sikerül leterítenie, ám ahelyett, hogy megölné az éjfekete lényt, inkább összebarátkozik vele.

Akad itt többféle tűzokádó is, amikor felsorolják, hogy hány fajta lény keseríti meg a vikingek életét, kicsit olyan érzése van az embernek, mintha Gombóc Artúrt hallgatnánk, amikor éppen előadja, hogy miféle csokoládékat szeret. Van itt kétféjű, egérméretű, sárgás és zöldes színű, malackinézetű... és ott van a Fogatlan névre hallgató éjfekete fúria is. A vikingek pont úgy festenek, ahogy a nagykönyvben meg van írva, úgy viselkednek, úgy öltözködnek, ahogy az emberek elképzelik őket, kinézetükben sincs semmi szokatlan, karjuk combnyi vastag, szakálluk méretes, hosszúra nőtt bajszukat befonják és mindig mogorván néznek maguk elé. Bármikor és bárhol szívesen harcolnak, ha nincs a kezükben a kedvenc pörölyük, akkor bajszuk alatt morogva pusztá kézzel állnak ki a sárkányok ellen. A gyerkőcök pont a felnőtt vikingek ellentétei, ám harci szellemük pont akkora, mint szüleiké. Ami a legfurcsább, hogy nincs közöttük negatív figura, hiába tűnnek folyamatosan morcosnak a felnőttek, hiába közálják Hablattyót a vele egykorúak, egyikükben sincs rossz szándék, sőt inkább vicceskedő figurák, akikbe jókora bátorság szorult. Talán csak a fiatal hölgyemény, Asztrid tűnik túl komolynak, de azt hiszem, nem árulok el túl nagy titkot, ha azt mondom, egy idő után már ő is lazább lesz. Jó szórakozást!

Impresszum:

Jókai unokái gyermekújság
Megjelenik negyedévente,
3000 példányban
Kiadó: Elettér Egyesület
2903 Komárom, Csendes u. 8.
Tél.: 06-34/526-955

E-mail: eletter@novonet.hu
Szerkesztő: Mikolasek Zsófia
Felelős szerkesztő: Monostori Éva
Kiadó: Markóné Tóth Ágnes
Nyomdai előkészítés: Print Office Bt.
Nyomás: Print-Kom 2000 Kft.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Színházajánló

Vaskakas Bábsház: Repülési lecke kezdőknek

Macskaszemmel a sirály kicsi, szánalmas, tollas és ehető. Sirályszemmel a macska nagy, kövér, veszélyes és ragadozó. Két állat, két nyelv, két világ és egy reménytelennek tűnő vállalkozás. Kikölthet-e a macska egy tojást? Repülhet-e valaha a sirály, akit macska nevelt fel? És kit kell ilyenkor mamának szólítani?

Mese a barátságról és az elfogadásról, küzdésről és akaratról, szülőkről és gyerekekről. Meg a repülésről persze. Leginkább a repülésről.

Túraajánló: A gútai hajómalom

Gúta Szlovákiában található, Komárom és Ógyalla mellett a komáromi járás harmadik városa, a Vág és a Kis-Duna összefolyásánál fekszik. A Dunán és a Vágon is jogokat élveztek a hajómalomok, de egytől egyig eltűntek, főként a folyószabályozások, a vízerőművek építése és a dunai hajóközlekedés rohamos fejlődése miatt. 1980-ban jött az ötlet, hogy kettős csónakra hajómalmot építsenek. Ez a technika a 6. századi Rómából eredt. Nálunk a legtöbb ilyen malom a 19. században működött legnagyobb és leglustább folyóinkon. Bizonyos helyeken egész hajómalomszigetek épültek, mint például Komárom környékén, Dunarad-

ványon, Párkányban, továbbá a Vágon, főként Galgóc és Gúta környékén.

A terv kivitelezői számára fontos szempont volt, hogy történelmi hűségre törekedjenek a dunai hajómalom eredeti megtervezésében a legrégebb ismert típus alapján. Mint minden hasonló, régi műszaki berendezésnek, ennek is az a rendeltetése, hogy bemutassa a szerkezet ötletességét. A jelen számára a leghasznosabb a malomoknak azon képességük, hogy megszerzik a munkájukhoz szükséges energiát a vízből anélkül, hogy ökológiai kárt tennének benne. A folyó vizét oxigéndúsabbá teszik.

Ha Gútán jártok, ne felejtsetek el felke-

resni a Békavár-erőd dombjait, az 1720-as években épült római katolikus templomot, és az egykori temetőben található barokk kápolnát sem.

Vízilabda Komáromban – Beszélgetés Szeidl Balázs edzővel –

Egy kedves gyermekismerősömmel beszélgettem, aki egyszer csak rápillantott órájára, és közölte: „Elkések edzésről.” És miközben ezt mondta, megcsillant szemében az a lelkes fény, amit mindig nagy örömmel látok gyerekek és fiatalok tekintetében. Örömmel ment edzésre. Aztán ugyanezt a fényt megláttam még néhány srác szemében, és akkor döntöttem el, hogy a legközelebbi címlapon a vízilabdások lesznek. Szeidl Balázs edzővel beszélgettünk.

Jókai unokái: Hányan járnak edzésre?

Szeidl Balázs: Ez attól függ melyik korcsoportról, és milyen jellegű edzésről beszélünk. Sajnos, ha csak úszó edzést tartunk, kevesebben jönnek, az átlag létszám a különböző korcsoportokban egyaránt tíz-tizenkettő körüli. Ha az edzésen tudunk labdával is gyakorolni, akkor sokkal többen vannak, például az ifik edzésén 20-22 játékost is meg lehet számolni, ami azt gondolom, hogy egy kis városban, ebben a korosztályban kiváló eredmény.

JU: Hány korosztályban foglalkoztok a gyerekekkel?

SZB: Hat korcsoportunk van: gyermekek, fiatal diákok, idősebb diákok, serdülők, ifik és felnőttek. Az igazság az, hogy a felnőtt korcsoportot csak ifik szerepeltetésével tudjuk megoldani, mert amatőr szinten ebben a korosztályban már nagyon kevesen vállalják a sok edzést, ez csak profi szinten szokott működni, a mi klubunk ezt jelenleg nem tudja finanszírozni.

JU: Milyen gyakran vannak edzések?

SZB: A legkisebbeknek heti három, a többieknek heti öt edzése van. Ez az edzés mennyiség a gyermek és fiatal diák korosztályban megfelelő, a nagyobbaknak már kevés, de sajnos csak ennyi edzésidőt kapunk az uszodákban.

JU: Hogyan sikerült megoldani, hogy mindkét Komáromban tartotok edzéseket?

SZB: Először is el kell mondanom, hogy a két Komáromban összesen öt olyan medence van, amely alkalmas úszó-, és vízilabdaedzésekre, ebből kettő fedett. Szerintem ez a sportinfrastruktúra ekkora városban egyedülálló lehetőség lenne magas színvonalú úszó és vízilabda sporthoz. Ennél sokkal gyengébb adottságú környezetből már került ki világbajnok: Hosszú Katinka, a 2009-s Római Úszó VB aranyérmese 400 méter vegyesen, Baján nevelkedett, ahol nincsen ennyi medence. A kiváló lehetőségek ellenére nincsen elég edzésidőnk, és az edzés körülmények sem ideálisak. Van gyönyörű mély

medence nagyon meleg vízzel, és van sekély medence megfelelő hőmérsékletű vízzel, de tökéletes kombináció a versenysporthoz nincsen. Jó lenne megoldani, hogy a turizmus, a szabadidős úzás és a versenysport egyaránt kapjon lehetőséget. Ez csak döntés és nem adottság kérdése. Egyrészt hálásak vagyunk a két város vezetőinek, hogy használhatjuk a medencéket, és ott edzünk, ahol éppen lehetőséget kapunk. Másrészt tisztelet a rugalmas szülőknek, akik oda hozzák a gyerekeket, ahol edzhetünk, ez három különböző helyszínen történhet.

JU: Milyen arányban vannak a két Komáromból gyerekek?

SZB: Soha nem számoltuk ki pontosan ezt az arányt. Ez egy olyan sport klub, ahol különböző állampolgárságú gyerekek sportolnak együtt, és ebben pont ez a csodálatos. Ők nem foglalkoznak azzal, hogy ki melyik országból jött, számukra az a fontos, hogy ki úszik gyorsabban és ki dob szebb gólokat. Az edzők, pedig szlovákul is és magyarul is elmondják a feladatokat, biztosítva az egyértelmű kommunikációt. Ez így természetes.

JU: Járnak edzésre lányok is?

SZB: A gyermek korcsoportban van két kislány, nagyon ügyesek. Egyébként a junior korcsoport alatt elfogadott a vegyes, fiú-lány csapat. Nálunk ez még

nem forrott ki, de látom a meccseken, hogy más csapatoknál van erre példa, és a lányok nagyon keményen tudnak küzdeni. Szívesen látjuk őket a jövőben a mi edzéseinken is.

JU: Miért jelentkezik valaki pont vízilabdázni?

SZB: A motiváció nagyon összetett. Először is azok a gyerekek jönnek, akik nagyon szeretnek a vízben lenni, és úgyesen úsznak, viszont nem szeretik a monoton úszóedzéseket. Továbbá azoknak való ez a sport, akik nagyon elevenek, szeretnek hancúrozni. A túlsúlyos gyerekek ebben a labdajátékban tudnak a legjobban érvényesülni, bár az elhízás nem előny számukra, de nem akkora hátrány, mint például a fociban vagy a kézilabdában.

JU: Mit gondolsz, mint edző, milyen hatással van a sport a gyerekekre?

SZB: A kutatási eredmények szerint sokkal jobbak (1.0-1.2-vel) a tanulmányi eredményeik. Ez pont fordítva van, ahogy sokan gondolják, a „Tanulsz vagy sportolsz?” dilemma egyszerűen nem igaz. Az én csoportomban a gyerekek 90%-a jeles vagy kitűnő tanuló, én is az voltam. Ez a sport által kialakított fegyelem, magasabb szintű koncentráció és keményebb munkabírásnak köszönhető. Az egyértelmű, hogy a biológiai fejlődésüket jó irányba segíti az edzés. Például a 40 éves kor után bekövetkező szív és érrendszeri betegségek gyermekkori sportolással és utána egészséges aktív életmóddal előzhetőek meg a legnagyobb valószínűséggel

(Folytatás a 6. oldalon)

Sally Grindley: Kilocsant víz

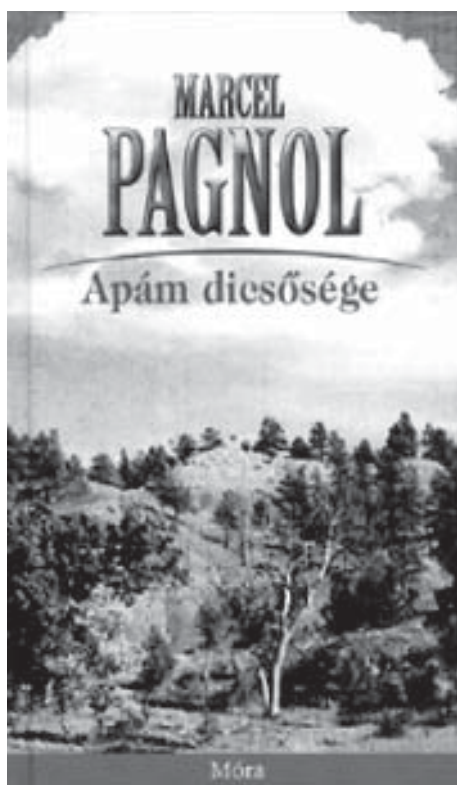
Ebben a műben egy 11 éves kínai kislány, Lu Sze-jen maga mondja el visszaemlékezéseit. A kislány meséje nyomán pedig egy olyan egzotikus és távoli világ nyílik meg, ami egy európainak – ha nem járt ott – csak nagyon hozzávetőleges elképzelései lehetnek. Az egyes szám első személyű elbeszélő technika biztosítja, hogy betekinthessünk a szereplő belső világába, a történetet az ő szemszögéből éljük át, és a gyermeki nézőpont segítségével közelebb kerülünk az eseményekhez.

Marcel Pagnol: Apám dicsősége

A népszerű és nemzetközileg ismert francia író 1957-ben jelentette meg ezt a regényét egy önéletrajzi regénytrilógia első részeként. A történet, mely a XX. század elején, Provence-ban játszódik, olvasmányos és lebilincselő módon ábrázolja egy család történetét és a kis Marcel növekedését. A könyv a kisfiú szemén keresztül mutatja be a varázslatos provance-i táj, és az itt élő francia parasztok jellegzetes világát, ahol a vadásztöltény készítése, a barkácsolás, a zsíros ételek és a fűszeres borok kedvelése jellemzik a férfit. Marcell olyan élmények érik, amilyenek másokat is: a felnőttek hazudnak neki. Azt ígérik, hogy elviszik őt a nagy vadászatra, közben mégis nélküle indulnak el hajnalban. A fiú azonban nem esik kétségbe, a vadá-

szok után ered, ám közben eltéved, és az egész napot egy ismeretlen, bozótosokkal teli vidéken tölti. Az eligazodásban még az indiánkönyvekből tanult nyomkeresési ismeretei sem segítenek, de félelme elszáll. Mire visszatál az ismert ösvényre, már este van, s épp megpillantja apját, aki kettős mesterlövéllel teríti le az értékes madarat, a híres királyfoglyot. Míg a vadász dicsőségéről beszélnek a környező falvakban, a mindig szerény néptanító apa a hiúság bűnébe esik, s fotográfiát készített önmagáról vadászsákmánya társaságában. Sok szempontból a franciák Tüskevárának tekinthető ez a mű. A regény számos népszokást ismertet, megkapóan ábrázolja a dél-francia tájat, s a régióra jellemző szokásokat és az itt élők világlátását.

Kitty Halbertsma: Amarilla kisasszony

Amarilla kisasszony igen különös jelenés, amint színes zacskókkal díszített biciklijén végigkerekedik a falun. Ez a falucska első látásra pontosan olyan, mint bármelyik másik, a történet folyamán azonban számtalan mesebeli lényel népesül be. S ha véletlenül azt gondolnánk, hogy ezeknek e lényeknek nincsenek problémái, tévedünk. Amarilla Kisasszony hatalmas ereje éppen abban áll, hogy csodálatos beleérző képességével

rátapint a gondok forrására. Arra, hogy az Urat tudat alatt zavarja tenyeres-talpas takarítónője, hogy a Kutya úgy érzi, a kutyának sem kell, hogy a zaklatott kísértetek azért szenvednek, mert szükségük lenne egy pihenőthontra, vagy hogy a Lovasok nem nevetnek mostanában, mert gazdáik lovakhoz méltatlan körülményekre kényszerítik őket. Előbb-utóbb megoldások is születnek. Amarilla Kisasszony segítőtársai – a Tündérek és a Mindenhol és sehol sem vagyunk! emberek - közreműködésével.

Arnica Esteri: A vitéz szabólegény

Arnica Esteri átírata kifogástalanul közvetíti az ismert népmesét, melynek hőse egy egyszerű szabólegény. A történet azonban néhány ponton eltér a tipikus tündérmeséktől. Már a kezdés sem szokványos, elmarad a bevezető formula, és egy képpel indul a történet: a kis szabólegény asztalkájánál dolgozik, közben édes almát eszeget. Az almára szemtelen legyek telepednek, de a legényke lecsapja őket, mégpedig hetet egyetlen ütéssel. Ezzel elkezdődik a bonyodalom, a szabólegény útnak indul. Vándorlása közben a király udvarába téved, ahol természetesen félreértik az övére hímzett hetes számot, és azt gondolják, egy rettenthetetlen vitéz van dolguk. A szabólegény erre természetesen nem cáfol rá. Mint a klasszikus mesékben, itt is próbatételek elé állítják a hőst. Különös, természetfeletti lényekkel kell megküzdenie: két félelmetes óriással, egy unikornissal, és egy pusztító vadkannal. Amiben eltér Esteri törté-

nete a hagyományostól, hogy a szabólegényt nem segítik varázslatok, varázstárgyak, pártfogók, kizárólag önbizalmának, fúrfangjának, leleményének, jókedvének és szerencséjének köszönheti, hogy elnyeri a királynő kezét, meg vele a koronát.

.....

**Békés Pál: Doktor
Minorka Vidor nagy napja**

Doktor Minorka Vidor és a nyári szünidejét a nagynénjénél töltő kislány képtelen és izgalmas kalandokba keveredik egy budapesti piacon, a zöldséges kofák és halasok, hentesek piacért folytatott csatájába. Legyen elég ennyi előzetesnek!

Janikovszky Éva: Égigérő fű

Csuda dolgok történnek e régi házban, és a titkok között nagy szerepe van 121 szalmaszálnak, amellyel csak félig lehet a málnaszörpöt kiszívni. Végül is sok titokra derül fény, és ez a nyár, melyet Misu Dezső bácsinál tölt, maga a napfény, a derű és a bizalom.

.....

**Zelk Zoltán:
Gólyavirág, gólyahír**

A költő születésének 100. évfordulójára megjelent kötet eddig még kiadatlan költeményeket szed csokorba, melyek között tavaszváró, illetve az évszakok hangulatát idéző versek éppúgy szerepelnek, mint állatokról szóló poémák vagy az apró gyermeki megfigyeléseket, tapasztalatoikat feldolgozó művek. A költemények hangja közel áll a népköltészethez, képi világa egyszerű, mégis az elmúlás, a halál élményét is megragadhatóvá teszi.)

Ctvrtek, Václav: Rumcájsz

A hetvenes évek gyerekeinek, a lakáshitelcsemetéknek fogalom volt Rumcájsz. Volt, aki szerette, és volt, aki kifejezetten utálta ezt a szakállas, dörmögő hangú, kerti törpe kinézetű rajzfilm figurát. Mindenesetre Rumcájsz és családja – Manka, Csibészke és a szarvas – abban a generációban kitörölhetetlen emléket hagyott. Akkor senki sem gondolta volna, hogy Rumcájsz a mesekönyvek világában született, és onnan indult a volt KGST országokba a csehszlovák rajzfilmek halhatatlanságát biztosító filmkockáin. Pedig így volt: a Móra Kiadó ezt cseh mesét újra kiadta, tegyük hozzá mindjárt – nagyon helyesen.

.....

Fésüs Éva: Aranypofácska

A szorgos, ám magának való Hörcsi Lajcsit leginkább saját gyarapodása érdekli. Lenézi a szegény Űrge Gyurkát, a haszontalan Kószapockot, Gezemice utcai szomszédait, s még a jólelkű Gözü nénit is csak a kerítéséig engedi. A hörcsöglegényke élete váratlan fordulatot vesz, amikor Ódöngő Dongó Dániel belezümmögi a fülébe, hogy egy mesés szép hörcsőglány Galád Görény fogságában és, és kiszabadításra vár...

Vízilabda Komáromban – Beszélgetés Szeidl Balázs edzővel –

(Folytatás a 3. oldalról)

a sport által kialakított fejlettebb szívkoszorúér hálózat miatt.

JU: Milyen eredményeket értetek el?

SZB: Történelmileg a legnagyobb büszkeségünk Gergely István, aki ebben a klubban nevelkedett, majd a Magyar Vízilabda Válogatottal kétszer lett olimpiai bajnok (2004, 2008). Meg kell említeni a Szlovák Junior Válogatott EB bronzát is (1995), mihez klubbunk 5 játékost és válogatott edzőt is adott. Jelenleg minden korosztályunk bejutott a Szlovák Bajnokság országos szintjére, legeredményesebbek az idősebb diákokkal vagyunk. Bizonyos csoportjaink a Magyar Bajnokság regionális csoportjában is megállják a helyüket. Erről a szintről több edzéssel tudunk továbblépni, amihez még több medence használatra, szponzorokra, főállású edzőkre, valamint az oktatás és az edzések összehangolására van szükség.

JU: Nem durva ez a sport?

SZB: Ez nagyon viszonylagos. Az úszáshoz képest durvább. De a boxhoz, K1-hez, focihoz vagy a kézilabdához képest kevésbé. A tény az, hogy nincsenek olyan súlyos sérülések (csonttörések, szallag szakadás), mint például a fociban. Esetleg az orr vagy a szemhéj sérülhet meg egy-egy szabálytalanság miatt.

JU: Hogyan kezelitek, ha a másik csapat durva?

SZB: Először is megvigasztaljuk a pityergő játékosunkat. A taktikai utasításunk: „Ússzál el a védőtől!”. A bírónak is szoktunk „szólni”, ebből néha sárgalap lesz az edzőnek.

JU: Nyilván nem lesz a válasz, de azért én megkérdem: bátorítjátok-e a gyerekeket az ellenfél elleni durvaságra?

SZB: Februárban részt vettünk egy nemzetközi tornán a fiatal diák csoportunkkal. A torna Fair Play (Tiszteséges Játék)

díját mi nyertük meg. Az edzéseken nem gyakorolunk semmilyen verekedős technikát. A vízilabda alapvetően nem a bunyóról szól, gyorsan úszni és szép gólokat lőni a cél.

JU: Kinek ajánlod ezt a sportot, van-e felvétel?

SZB: Mindenkinek, aki szeret sokat úszni és labdát dobálni, illetve képes keményen edzeni és akar hónapról hónapra fejlődni. Nem hagyhatom ki a motivációs célokból a híres vízilabdás alakot sem, tehát ha a kisfiú szeretne olyan izmokat, mint a Kásásé, Bendeké, Birosé, Kis Gergőé, akkor jöjjön edzésre! Minél korábban érdemes elkezdni, akár nyolc éves kortól. A felvétel feltétele gyermek korcsoportban egy minimális úszástudás, a többit megtanítjuk. Ha valaki 12 éveseknél akar kezdeni, természetesen már jobban kell tudni úszni. Bármikor lehet jelentkezni. Tervezünk tornaszásokat is az iskolai évkezdés előtt.

JU: Milyen a közösség?

SZB: A játékosok barátok is, azért is járnak edzésre, hogy találkozzanak egymással. Az edzők szeretik a gyerekeket, nevelőként is viselkednek velük. Minden edző komoly sportmúlttal rendelkezik, azt gondolom, hogy példaképnek is alkalmasak vagyunk sportolóként és emberileg is. Sokszor a szülők is végig nézik az edzéseket, emiatt kicsit családias a légkör, és a lövő gyakorlatoknál egy szép lövést megtapsolnak. Van olyan család, ahol már a nagypapa, apuka, nagybácsi is póló játékos volt. A meccsre a szülők szállítják a játékosokat, így egyben ők a közönségünk is.

Akit érdekel ez az izgalmas sport, és a klassz csapat, keresse a vízilabdásokat a komáromi és az észak-komáromi uszodákban. Hajrá, pólósok, drukkolunk nektek!

„Erdei Társasjátékok”

címmel pályázatot hirdet általános iskolás diákok részére a Kerecsen Ifjúsági Egyesület.

A pályázók feladata az erdő növény- és állatvilágáról, az erdei melléktermékekről, az erdő hasznáról, erdővédelemről és hasonló erdei témáról szóló társasjáték készítése.

Egy társasjáték elkészítésében legfeljebb 3 diák vehet részt, de egy osztályból több társasjáték beküldése is lehetséges!

Beküldési határidő: május 15.

A beérkezett munkákból 3 nyertes pályamunkát választunk ki.

1. A nyertes pályamunkák készítői (összesen legfeljebb 9 diák) egyénenként, nyári táborozáson vehet részt egyesületünk szervezésében.
2. A nyertes pályamunkák készítőinek osztálya (összesen legfeljebb 3 osztály) a Mag-házban egy napos osztályközösség-fejlesztő programon vehet részt.

Postacímünk, ahová a munkákat várjuk:

2903 Komárom, Csendes u. 8. Vagy személyesen leadható ugyan itt, a Mag-házban.

További információ a pályázattal kapcsolatban:

34-526-955, eletter@novonet.hu

Monostori iskolák találkozója 2009.

2009. június 15-18. között Tomajmonostora adott otthont a IX. „MONOSTOR” ISKOLÁK TALÁLKOZÓJÁNAK. Néhány mondat az immáron több éve létező találkozóról. A házigazda szerep vándorszerep, és olyan települések jutalmazott tanulói vesznek rajta részt, akik településének nevében a monostor szó megtalálható. Az eddigi házigazdák többek között: Pusztamonostor, Szigetmonostor, Pálmonostor és idén júniusban Tomajmonostora volt a vendéglátó. Tomajmonostora Jász-Nagykun-Szolnok megye tiszafüredi térségében helyezkedik el.

A koppánymonostori iskola diákjai Turi Józsefné Babi néni szervezésével és vezetésével vágtak neki a csodálatos 3 napos útnak. Dulai Nikolett tanárnő segítő közreműködése elengedhetetlen része volt az út sikerének. Babi néni az 5. osztályosokat csomagolta össze és tette tarisznyájába. Nehéz dolga volt! A nebulók óriási bőröndökkel vágtak neki a felejthetetlen kirándulásnak. A vonat, a busz és a metró nyújtotta élmények sok gyermek számára eddig ismeretlenek voltak. A szülők természetesen a kezüket tördelve maradtak itthon, és várták a fejleményeket. A gyerekek nagy része a napi egyszeri hazatelefonálásról is elfeledkezett, ebből is láthattuk, hogy a szervezők mindent megtettek azért, hogy a tizenévesek kedvében járjanak.

A házigazdák nagyon nagy szeretettel fogadták a megfáradt csemetéket. Az iskolájukban felállított ideiglenes szállás a puritánsága mellett igazi paradicsom volt! A gyerekek matracokon és hálózsákokban „aludtak”. Az együtt eltöltött éjszakák és nappalok közelebb hozták a gyermekeket, jobban megismerték egymást.

Az első este az ismerkedés jegyében zajlott. Fazekas Szabolcs Tomajmonostora

polgármestere köszöntötte a résztvevőket. A vacsora után minden iskola bemutatta a saját települését és iskoláját. Rövid produkciók tették hangulatossá és hangossá az estét. A diszkó az est fénypontja volt.

A következő napokban a résztvevők lubickoltak a programok széles választékában. Busszal vágtak neki a környék nyújtotta látnivalóknak, és az Alföld nyújtotta természetfeletti szépségek felfedezésének. A Hortobágy, Kiskörén a vízlépcső, a Tisza-tavi tanösvény megismerése mindenki számára felemelő érzés volt. Az égiek is segítettek a találkozó sikerét, mivel a kora nyári idő gyönyörű napsütésben fürdette az ifjakat, napfürdőn túl is lubickollhattak a gyerekek, így az abádszalóki strandon szabadprogram keretében a strandolásé volt a főszerep. A koppánymonostori iskola gardírozója Mátyus Éva néni volt, aki minden kérdésre és kérésre kimerítő megoldással szolgált.

Minden tanuló számára mást és mást jelentett a találkozó, a közös bennük, hogy negatív élménnyel nem találkozhattunk.

-Zwickl Kitti: Sokat neveltünk, amikor a Tisza - tavon a csónakban Éva néni és Vera néni is evezett. Így a csónak csak körbe-körbe ment.

-Farkas Ingrid: Nekem Tomajmonostorán tetszett minden, és nagyon szuper volt a barátokkal és Babi nénivel kirándulni.

-Boros Barbara: Minden percét élveztem a kirándulásnak. Tele volt színes programokkal, élményekkel. Végre alkalmam nyílt – igaz ha csak három napra is- együtt élni a barátaimmal.

-Németh Nikolett: Az utazás nagyon jó volt. Vonattal, metróval, busszal is utaztunk. Mi cipeltük a bőröndjeinket. Tudjátok milyen nagy dolog ez? Tomajmonostora rengeteg élménnyel engedett haza bennünket.

-Nagy Fanni: Csodálatos volt! Legjobban az éjszakai túrát élveztem, de a többi program is nagyon tetszett.

-Kovács Gábor: Mesések voltak a tomajmonostori programok. Az éjszakai túra felejthetetlen volt számomra.

-Kelemen Vivien: Az tetszett benne, hogy az osztálytársa-

immal együtt lehettem, és a színes programokat soha nem felejttem el.

- Arndt Krisztofer: az abádszalóki strand volt számomra a legkedvesebb. A nyár első csúszdázása és a fürdése volt!

- Simon Zsófia: az éjszakai kalandtúránál izgalmasabb nem volt egész idő alatt.

-Réthy Balázs: a diszkó nagyon jó volt, és a strandolás is. Nagyon sok új barátom lett, akikkel sokat fociztam.

- Böröcz István: A „Tiszavirág” körúton megismert állatok és növények felejthetetlen élmény volt.

-Szabó Zsaklin: Nekem azért tetszett Tomajmonostora, mert a programok színesek, változatosak voltak.

Dióhéjba csomagolva ennyit tudunk elmondani a nagyszerű eseményről, melynek megszervezéséért, és a vendéglátók odaadó munkájáért köszönetet mondunk. Az egyes rendezvényekről órákat tudnának mesélni a diákok!

Dózsa György Általános Iskola V. osztályos tanulói
Némethné Bilkó Judit

Fitos Kata: Rabságban

Talpig vasban
Üres hassal
Ázom, fázom
Lázam lángol.

Fogság

Rideg éjen,
Messzi tájon,
Gyalogolunk
Drága párom.

Török császár hajt minket:
Csapdos, verdes, ostoroz,
Hogy imádkozzunk
Allahhoz!

Farsang

Bűvösek lesznek a gyerekek
Más formába öltöznek.
Jelmezek és álarcok
Vidám kis arcok.
Multság és vigalom
Áttáncolunk e hónapban.

(Feszty, 4.c. osztály)

Horváth Márk: Ne bántsd a magyart!

Lakitelek nagyon messze van. Ezt onnan tudom, hogy nem rég március elején iskolánkból két csapat is utazott ide versenyezni. De inkább kezdjük az elején: három iskolai forduló feladatait otthon kellett megcsinálnunk. Ezt mindig felosztottuk a csapattagok között. A kvíz feladatok mellett volt mindig egy-egy kidolgozós munka is. A harmadik feladatlap beküldése után izgatottan vártuk a végeredményt, ami nem is késett sokáig. A verseny előtt két héttel megtudtuk, hogy országosan jó helyezést értünk el. Ez a 13. hely volt. Rövid időnk maradt felkészülni, de ez alatt mindent megtettünk. Aztán elindultunk Lakitelekre. Egy kis busszal a tatabányai csapatokkal együtt mentünk. Szerencsésen meg is érkeztünk. Megtekintettük a szálláshelyünket és a verseny helyszínét is. A Népfőiskola - ahol a verseny volt - gyönyörű.

Még egy gyors kis agytréning a verseny előtt, amiben Vera néni alaposan kifaggatott minket. Aztán elkezdődött a verseny selejtezője. A feladatok nem voltak könnyűek. Volt minden: térkép, személyleírások, képek. Még aznap este kihirdették az eredményt. Bekerültünk az első tizenkét csapat közé: hetedikként. Kaptunk egy éjszakai feladatot miszerint TV híradót kellett készítenünk egy általunk választott évből (1301-1699). Éjjeli egykor fekdünk le. Másnap elkövetkezett a nagy nap. A verseny-szervezők most sem pihentették a fantáziájukat. Versfelismerés, titkosírás, zenefelismerés, a híradó előadása, az udvaron lévő templom köveinek megszámlálása, térképrajzolás és hasonló feladatok vártak minket. A feladatlap beadása után néhány órával volt az eredményhirdetés. A verseny-szervezést egyébként min-

dig a gyorsaság jellemezte (ez például a feladatmegoldásnál nem volt túl előnyös). Ahogy hátulról kezdték felolvasni a csapatokat egyre jobban izgultunk. Aztán a hír kissé minket is megdöbentett, ugyanis harmadikok lettünk. Egy jó kupac könyvvel megrakodva, örömmámorban úszva indultunk haza. Nagyon jó volt ez a verseny, jövőre is szeretnék indulni rajta. A csapat tagjai: Horváth Zsófia, Jordán Zsófia, Győrfi Dániel és jómagam voltunk.

*Horváth Márk
Feszty Á. Ált. Isk.*

„Nógrádik” a gyermekkönyvtárban

Nógrádi Gábor és fia, Nógrádi Gergely járt március 22-én a gyermekkönyvtárban. Nógrádi Gábor olyan könyvek szerzője, mint a *Hogyan neveljünk?*, *Se-*

gítség ember, *Gyerekrakrablás a Palánk utcában*. Nógrádi Gergely a *Vau! És a Nyau!* könyveket írta, egyébként operaszenes. A jó hangulatú találkozón az írók

az életükről meséltek a gyerekeknek, akik sokat kérdezték is őket. a beszélgetés végén az apa és fia előkaptak egy nagy ládát telis-tele mindenféle jó kis könyvvel, és a gyerekek töredék áron juthattak hozzá a legújabb „nógrádikhoz”, amiket ott helyben dedikáltak is a szerzők.

Versfolyam a Petőfiben

Új kezdeményezésnek adott helyet a Petőfi-hét márciusban. A nagy költő előtt tisztelegve nem csak a versmondást művészi szinten űző gyerekek, hanem minden verset szerető diák elszavalhatott egy Petőfi-verset. Mintegy kétszáz kis- és nagy nebuló mondta iskolája névadójának verseit, hosszú órákon keresztül. Gratulálunk az ötlet kitalálójának, a szervezőknek és minden résztvevőnek!

Pannonhalmán jártunk

Szeretek iskolába járni (majdnem mindig), de legjobban akkor, amikor ÉLŐBEN is megismerhetjük azt, amiről tanórán a száraz szöveget hallgatjuk. (Persze nem az őseemberekről beszéllek.) Egyik órán (hogyan törö volt-e, már nem tudom), a bencésekről tanultunk. Fel is kerekedtünk természetesen, és elmentünk Pannonhalmára. Az iskola előtt gyülekeztünk nagy izgalommal (nem tudom, miért izgalommal, de így szokták írni, nem?), majd amikor mindenki megérkezett (aha, szóval ezért izgultunk), elindult a busz (vagy ezért). Az úton sokat beszélgettünk, néhány inni- és enniavaló kiborult, de titkot tartani tudunk! Kicsit viharverten érkeztünk meg az úticélunkhoz. Az idegenvezető nagyon kedves volt. Senkit nem vágott nyakon, pedig lett volna rá oka, hanem megdicsért, hogy milyen rendkívül tájékozottak vagyunk. Megnéztünk egy rövid filmet Pannonhalma történetéről, azután kiraktunk egy apátság-makettet. Ezt egy séta követte a templomba, onnan lementünk az altemplomba, ahonnan kis ablakon át be lehetett kukucskálni a templomba. Az apátság templomában őrzik a na, tudjátok, mit? Nem mondom meg, mert ezt minden felsősnek tudnia kell, az alsósok meg majd úgyis tanulják. Annyit azért elárulok, hogy az első nyelvemlékeink egyikéről van szó... Fehérvár, hadi út, ilyenek... A legszebb a botanikus kert volt. Rengeteg olyan növényt láttam, amiről még életemben nem hallottam, igaz, nem vagyok egy Bálint gazda. Szóval a botani-

kus kert nagyon-nagyon szép volt! Sok-sok lépcsőn kellett felmászunk egy emlékműhöz, amire az volt írva, hogy melyik város milyen messze van attól a ponttól. Aztán indult a busz, mennünk kellett.

Remek kirándulás volt, szép idővel, klassz társasággal. Azt is be kell vallanom, hogy sokat tanultam – akaratom ellenére!

Jordán Anna

A saláta-délután

A 2009-es év már a végéhez közeledik, november hónapban minden évben az egészséges életmód hete zajlik az iskolánkban. Vajon lesz-e most is? Kérdeztük egymástól. Arról beszélgettünk a szünetekben, hogy tavaly kinek melyik program tetszett a legjobban. Valaki azt mondta, hogy neki a reggeli torna tűnt a legegészségesebbnek, mert a mozgás mindig jól felfrissíti a testet is, ezért jobban oda tud figyelni az órákon. A fiúka karatésokra szavaztak. Volt köztünk alsós is, neki a csoportok közötti egészséges életmóddal kapcsolatos vetélkedő tetszett a legjobban. Számomra a saláta-délután volt a legemlékezetesebb.

Amikor ez évben Réka néni kitette a plakátokat a falújságra, izgatottan kerestem a programok között a saláta-délután. Hurrá, megint lesz! – kiáltottam örömmöm-

ben. Rögtön meg is beszéltek a lányokkal, hogy ebben az évben is indulunk. De mit készítünk? Hiszen mindenki gyümölcssalátával nevez. Mi vigyünk valami különlegeset! – mondtam és eszembe is jutott egy recept, amit anyukámtól tanultam. Mindent aprólékosan elterveztünk és vártuk, hogy eljőjön a péntek délután.

Az ebédlőbe mi értünk először, így mi választhattuk ki a megfelelő asztalt. Izlésesen tányérra tettük a fokhagymás – sajtkrémes specialitást barna kenyér – kockákra kenve. A többiek is megérkeztek és lassanként megteltek az asztalok finomabbnál finomabb egészséges ételekkel. Vincében most sem csalódtunk. Teljes menüsört varázsolt elénk. Az ételei között volt répás muffin, frissen csavart gyümölcsle és csípős szósz zöldségre rakva. Mielőtt egymás ételeit megkóstolhattuk volna, egy egészséges életmóddal kapcsolatos totót töltöttünk ki. Szerintem könnyű volt.

Végre jött a kóstoló. Aki ott volt, há-

rom kártyát oszthatott szét a neki tetsző ételek között. A mis sajtkrémünk pillanatok alatt elfogyott, mindenkinek nagyon ízlett. És is megkóstoltam mindent. Domcsi sok különlegességet készített: az aszalt gyümölcsös pizzát nem találtam annyira finomnak, de érdekes volt. az aszalt gyümölcs-kocsonya igazi különlegesség volt. Klauék tonhalas salátáját is percek alatt elkapkodták, nekem csak egy falat, testvéremnek még annyi sem jutott. Az eredményhirdetésre szinte minden asztal kiürült. Az értékelésnél minden csapattól kiemelték egy olyan ételt, amely egyedi vagy nagyon finom volt.

A szavazatok számlálását már izgatott moraj kísérte. Az eredmény megszületett: a mi csapatunk második lett. Nyerevényünk csupa vitamindús alma, mandarin, müzliszelet és C-vitaminos cukor volt.

Bár nem lettünk elsők, igazából így is mindenki nyert ezen a délutánon. Megismertünk több új, egészséges ételt, megtudtuk, hogy nincs két egyforma gyümölcssaláta, és megfogadtuk, hogy a chipszezés helyett inkább mandarint pucolunk. Remélem, mások is így látják, és hozzánk hasonlóan nem csupán örömet lelték a saláta-délutánban, hanem a következő egészség-hétig meg is tartják ezt a fogadalmukat, ahogy mi is.

Találkozás a reneszánsz festőkkel

Iskolánkban a 2008/2009-es tanév a reneszánsz jegyében telt. A sok színes program egyike a Gyermeknap alkalmából meghirdetett „Élőkép”-pályázat volt, azzal a céllal, hogy ki, vagy kik tudnak legelőhűbben megjeleníteni egy szabadon választott festményt.

Ez a felhívás sok diákot és tanárt megmozgatott: jelmezeket készítettek, hátteret kerestek, környezetet alakítottak a festmények alapján, beállításokat próbálgattak, hogy minél élethűbb eredményt produkáljanak. Végül lefotózták, és az iskola e-mail címére postázták a beállításokról készült fotókat a versenyzők.

Számtalan remek alkotás született, pl. Szinyei Merse Pál: Lilaruhás nő, Picasso: Vasalónő, Leonardo: Hermelines hölgy, Degas: Balerinák, Munkácsy: Rőzsehordó nő, Renoir: Az olvasó nő c. képek alapján. A beérkezett alkotásokat a gyermeknapon állítottuk ki.

Ez év elején egy újabb meglepetésben részesültek az élőképek alkotói: iskolánk igazgatója értesítést kapott a budapesti Szépművészeti Múzeumból, hogy kérésére 13 diák 5 kísérővel ellátogathat a múzeumba és megtekintheti a „Botticellitől-Tizianóig” című reneszánsz festményekből összeállított időszak kiállítását.

Sokan közülünk nem jártak még a Szépművészeti Múzeumban, ezért nagyon megörültünk a lehetőségnek. Február 11-én

nagy izgalommal ültünk buszra és indultunk útnak. Amikor megérkeztünk a Hősök terére, ott egy csodálatos, méltóságteljes épület felé indultunk a buszból kiszállva. Azt gondoltuk, ha kívülről ilyen szép, vajon milyen lehet belül?

Belépve a múzeumba, már az előcsarnokban elállt a lélegeztünk. A hatalmas, díszes, tekintélyt parancsoló belső tér látványa az utolsó csendes megjegyzést is belénk fojtotta.

A festmények páratlanul szépek voltak. Hihetetlen volt számunkra, hogy ezek a majd' 500 éves képek sértetlenül, színpompájukat is megőrizve tündökölnek a mai napig. Sokat közülük már láttunk reprodukción, ezért megilletődve álltunk az eredeti, a nagy mesterek keze nyomát őrző képek előtt.

Hamar eltelt a múzeumban töltött idő. Egy új, csodálatos élménnyel gazdagabban indultunk haza.

Itt is szeretném megköszönni Karsai Bálint iskola igazgató úrnak és a Szépművészeti Múzeum igazgatójának – Baán Lászlónak –, hogy kis csoportunknak lehetőséget biztosítottak arra, hogy ellátogassunk ebbe a gyönyörű, páratlan értékeket őrző múzeumba.

Somogyi Fanni 6.a
(Nagyigmánd, Pápay Ált. Isk.)

Fényes Adolf: Testvérek
Prostek Nóra (7.c) és Végh Bence (1.b)

Kosztai József: Muskátlis kislány
Róth Ágnes 5.b osztály

Munkácsy Mihály: Rőzsehordó nő

Leonardo Da Vinci: Hölgy hermelinnel

Pályázatok

Cím: Mire jó a hulladék? – alkotáspályázat 2010

Kíró: Szegedi Karszt- és Barlangkutató Egyesület

Határidő: 2010. 06.30.

Pályázhatnak: 7-10, 11-14 éves gyerekek

Inf.: www.mecsekicsoda.hu**Cím: 100 legszegényebb – Ahogy te látod: fotópályázat**

Kíró: Kurt Lewin alapítvány

Határidő: 2010.05.20.

Pályázhatnak: bárki

Inf.: www.100legszegenyebb.hu**Cím: A növények szépségének dicsérete: fotópályázat**

Kíró: Syngenta Kft.

Határidő: 2010.06.20.

Pályázhatnak: bárki

Inf.: www.syngenta.hu**Cím: Állatvédelmi PLAKÁT pályázat**

Kíró: Orpheus Országos Állatvédő és Természetbarát Közhasznú Egyesület

Határidő: 2010.05.26.

Pályázhatnak: 14 éven aluliak és felüliek

Inf.: www.palyazat.zug.hu**Cím: Országos rajz- és fotópályázat: lovak**

Kíró: Lovas Udvarház, Garay János Általános Iskola

Határidő: 2010.05.07.

Pályázhatnak: Óvodák, általános- és középiskolák

Inf.: www.lovasudvarhaz.hu**Cím: Horgásztam a Balatonon 2010**

Kíró: Balatonalmádi Sporthorgász Egyesület

Határidő: 2010.10.16.

Pályázhatnak: általános iskolások

Inf.: www.bbhsz.hu**Cím: Országos illusztrált meseíró pályázat**

Kíró: Pingálók Kreatív Műhely Kft.

Határidő: 2010.05.15.

Pályázhatnak: 4-9 évesek szüleikkel

Inf.: www.trendiko.hu**Cím: Tündérszó Meseíró Pályázat**

Kíró: Gárdonyi Géza műv. Ház és Könyvtár, Székesfehérvár

Határidő: 2010.04.30.

Pályázhatnak: 8-15 éves gyerekek

Inf.: www.ggmuvhaz.hu**Cím: Kis Alkotói Pályázat**

Kíró: Klebelsberg Kultúrkúria

Határidő: 2010.04.30.

Pályázhatnak: óvodások és iskolások

Inf.: www.kulturkuria.hu**Cím: Pályázat Gyermekműsort készítő, megálmodó gyerekeknek**

Kíró: Gyermekmédia egyesület

Határidő: 2010.05.05.

Pályázhatnak: 6-16 éves gyerekek

Inf.: www.gyermekmedia.hu**Cím: Mit csinál a medve, ha kibújik a barlangjából? - rajzpályázat**

Kíró: Pannontej Zrt.

Határidő: 2010.04.30.

Pályázhatnak: 3-18 évesek

Inf.: www.medvesajtrajzpalyazat.hu**Cím: Miért lesz jó gyerekek lenni 2020-ban? – rajz- és fotópályázat**

Kíró: Jövő Nemzedékek Országgyűlési Hivatala, Gyermekmédia Egyesület

Határidő: 2010.05.12.

Pályázhatnak: 6-14 évesek

Inf.: www.pafi.hu**Cím: Komárom-Esztergom megyei fotópályázat**

Kíró: Féja Géza Községi ház (Esztergom); Komárom-Esztergom Megyei Önkormányzat Múzeumainak Igazgatósága

Határidő: 2010.07.30.

Pályázhatnak: Komárom-Esztergom megyeiek

Inf.: www.fejageza.uw.hu**Cím: Európai uniós pályázat a kalózkodás és hamisítás ellen általános iskolások részére - lógótervezés**

Kíró: Európai Parlament, Európai Bizottság

Határidő: 2010.05.01.

Pályázhatnak: 10-15 évesek

Inf.: www.okm.gov.hu, www.pafi.hu**Cím: Lemezborító készítés: A négy évszak**

Kíró: Zabszalma együttes

Határidő: 2010.06.30.

Pályázhatnak: 5-10 éves gyerekek

www.zabszalma.hu/index.php/orszagos-gyermekrajzpalyazat**Cím: Kedvenc angol mesehősöm - rajzpályázat**

Kíró: angolgyerekkonyvek.hu

Határidő: 2010. 05.15.

Pályázhatnak: 4-7 éves gyerekek

Inf.: www.angolgyerekkonyvek.hu**Cím: Mai mesék kicsiknek és nagyoknak – Diafilmtervező pályázat**

Kíró: Szabadművelődés Háza, Székesfehérvár

Határidő: 2010. 05.20.

Pályázhatnak: bárki

Inf.: www.szmh.hu

Pályázatok

Cím: „Bujkáló” mese vers- és prózapályázat

Kiíró: Helen Bereg alapítvány

Határidő: 2010. május 31.

Pályázhatnak: bárki

Inf.: www.helenbereg.hu

Cím: Varázsceruza rajzpályázat

Kiíró: Magyar állami Operaház

Határidő: 2010. április 30.

Pályázhatnak: 3-18 évesek

Inf.: www.opera.hu

Cím: Az otthonom – művészeti pályázat

Kiíró: Art Center for Children

Határidő: 2010. május 31.

Pályázhatnak: 3-18 évesek

Inf.: www.artcentre.fi

Cím: A félhold árnyékában - rajzpályázat

Kiíró: Benedek Elek Általános Iskola, Debrecen

Határidő: 2010. április 30.

Pályázhatnak: 1-4. osztályosok

Inf.: www.benedekelekiskola.mindenkilapja.hu

Cím: A fecskék védelmének éve – 2010: vers- és novella-pályázat

Kiíró: Barátok Verslista, Vizuális Pedagógiai Műhely

Határidő: 2010. május 28.

Pályázhatnak: bárki

Inf.: www.verslista.hu

Cím: Illusztráljunk együtt mesekönyvet! - rajzpályázat

Kiíró: Pataky Művelődési Központ

Határidő: 2010. június 13.

Pályázhatnak: bárki

Inf.: www.patakymk.hu

Cím: Széchenyi álma - rajzpályázat

Kiíró: Széchenyi Tudományos Társaság

Határidő: 2010. május 31.

Pályázhatnak: 7-18 éves fiatalok

Inf.: www.szecenyitt.hu

Miért keresett engem Kristóf az iskolában?

Ma, mikor hazaértem, pár barátnőmmel összefutottam, és nem kis meglepetésemre megkérdezték:

- Miért keresett téged az iskolában Monostori Kristóf? - mire én bamba és tanácstalan arccal néztem rájuk, pár pillanatig. Azért csak eddig, mert (igen ritka módon) rájöttem, hogy tudok értelmes választ adni a kérdésre. Megérzéseim szerint sikerült, amit megerősített három sokat mondó szempár is, amire nagy szükségem volt. Elmagyaráztam nekik, hogy a „franciás projekt” miatt mentünk el Tatabányára, egyrészt Völner Pálhoz a Komárom-Esztergom megyei Közgyűlés elnökéhez, másrészt (és ez a fogalmazásom céljából fontosabb) Dózsa Eszter „Tata, a gyerekbárát város” című előadásának megismerésére.

Az előadó 8. osztályos tanuló Tatán a Vaszary János Általános Iskolában, ami azért döbrent meg, mert nagyon összeszedett és választékos bemutatót tartott. Nekem ez biztos nem menne - gondoltam. Ráadásul nagyon sok számadatot ismertett velünk, amit fejből mondott el. (Ehhez tényleg ész kell!) Hab a tortán, hogy a szépen megszerkesztett produkció után feltett kérdéseinkre is tudott válaszolni. Látszott, hogy nem csupán bemagolta az előadást (pedig az sem lett volna kis dolog!), de tényleg jártas és tapasztalt a témakörben. Olyan témakörben, amit kevesen értünk, művelünk, és ami ennek ellenére, szerintem nagyon is meggondolandó!

Tata az első város országunkban, ami gyerekbárát várossá vált. Márpedig gyerekbárát városnak lenni nem megvetendő dolog. Végül is ha „a fiataloké a jövő”, olyan településekre van szükség, ami a jövő várományosainak is előnyös. Hiszen mindenki panaszkodik az ifjúságra, nem megfelelő a viselkedésünk, nem járunk megfelelő helyekre, nem beszélünk kulturáltan, nem vagyunk tekintettel a felnőttekre. Azonban ha megnézzük a szá-

badidőnkre alkalmas szórakozóhelyeket, bizony elkeseredünk. Talán a felnőtteknek nem is jut már eszükbe, hogy mi, fiatalok csak olyan helyre tudunk menni és csak olyan helyen tudunk szórakozni, ami van. És olyan helyre nem, ami nem is létezik!

Tatán az a jó, hogy megalakult egy városi diákönkormányzat. Van polgármestere, alpolgármestere (ez utóbbi Eszter maga), képviselő testülete és előre meghatározott tervek alapján tanácskoznak, együttműködnek a városi képviselő testülettel.

Nagyon tetszett, hogy kívánságaikat képesek megfogalmazni, hogy az egész város diákságát összefogják, és hogy az iskolánként összegyűjtött kívánságokat, javaslatokat eljuttatják a felnőtteknek. Tavaly diák közmeghallgatást is tartottak. Az éppen olyan, mint a felnőtteké (Monostoron idén én is végigültem a felnőtt rendezvényt). A különbség az, hogy itt csak fiatalok és gyerekek vannak, akik a képviselőknél mondják el a véleményüket, mutatják be a kívánságokat. Ami még nagyon tetszett, hogy nem csak kívánságokat fogalmaztak meg, hanem azt is bemutatták, hogyan és milyen rendezvényekbe tudnak ők maguk bekapcsolódni.

Eszterrel még aznap elkezdődött egy intenzív levelezés, amiben meghatároztuk, hogy a jövőben megpróbálunk együttműködni. Ők Tatáról, mi pedig Komáromból.

S, hogy miért is keresett Kristóf az iskolában engem? Nos, azért, mert a csoport vezetői úgy tudták, hogy a Dózsa György Általános Iskola előtt szállok fel a buszra, én pedig (ennek az ismeretnek a hiányában) bementem Komáromba. S mivel nem találtak a sulit előtt, beküldték Kristófot, hogy nézze meg hol is vagyok. Barátnőim persze tovább fűzték a dolgot, hiszen mégiscsak „egy fiú keresett”!

Szünet után lesz mit magyarázkodnom.

Oláh Julianna, Dózsa György Általános Iskola, Komárom

Nyári táborozási lehetőségek!

Kedvezményes nyári tematikus táborokat hirdet a Kerecsen Ifjúsági Egyesület Komárom-Koppánmonostoron, a Mag-házban.

Komáromi hagyományok őrzője!

Célunk a komáromi hagyományos, ősi mesterségek kutatása, összegyűjtése és felelevenítése.

Ebben az évben olyan mesterségek felelevenítését céloztuk meg, ami a Duna közelségét is feltételezi. Így az 5 nap alatt a fiatalok 3 új mesterség fortélyait kutatják, utánozzák.

A halászat és halászmesterség nem komáromi sajátosság, azonban ez a térség jelentette a halászok valóságos paradicsomát, melyet 1001-ben I. István által kiadott oklevél is bizonyít. Legjelentősebb – sajnos mára kihalt – halfajtánk a viza, mely ívásakor Komáromig úszott fel a Fekete-tengertől. Fogására céhet is alapítottak Komáromban.

A halfogyasztás, feldolgozás, értékesítés, vagy a halak kitelettetése éppúgy a halászok feladata és időtöltése volt, mint hagyományaik ápolása, babonáik, sajátosságos mesterszavaik, illetve kalyibáik.

Szintén a dunai tevékenységhez kötődik a hajóácsok tevékenysége, akik nem csak a nagyobb halászhajók építésével, hanem különféle ladikok összeállításával is foglalkoztak. Városunk múzeumában megtalálható a bögöshajó hű másolata makettként. Táborunkban mi is ez alapján tervezzük saját makettünk elkészítését.

Harmadik mesterségünk talán a legkülönlegesebb, hiszen aranymosással foglalkozik. Ez az ősi mesterség a mai napig élő hagyománya a komáromi térségnek. Még van élő aranymosónk, ahol autentikus módon tudjuk tanulmányozni a mesterséghez szükséges eszközöket, s a tevékenységét magát. A felvidéki csallóközi Aranyos település neve is ennek a mesterségnek a nevét őrzi.

Időpont: 2010. augusztus 2-6.

A táborokat hétfőtől- péntekig, reggel 7.30-17.30-ig bejárás jelleggel hirdetjük meg, ahol kézműves foglalkozások és kirándulások színesítik a napi munkát.

Részvételi díj: 1000Ft/fő/nap, az egy hetes időszakra 5000Ft. Bővebb információ: 34-526-955, elletter@novonet.hu

Erődök őre, kastélyok úrnője!

A gyerekekkel folytatott munka során alakult ki az a gondolat, hogy a nyári táborozások egyik hetét a helyi értékek megismerésére szánjuk.

A nyári foglalkozások összeállításánál két épületet, s a hozzá fűződő történelmi anyagait vesszük alapul. Így a csoport egy része, mint a Monostori erőd várvédője, míg a másik része a Tornynos villa úrnője vehet részt a kalandos táborozásban.

A Monostori erődöt az 1850-es években kezdték építeni, melynek feladata Komáromot megvédeni a nyugat és dél felől indított támadásoktól. Feljegyzések szerint közel 6 ezer ember és 150 lónak tudtak benne helyet biztosítani. Bár csaták itt nem folytak, városunk emléke az 1848/49-es szabadságharchoz és Klapka György tábornokhoz fűződik. Mi is ezt a korszakot jelöltük meg a vár védőinek.

A másik helyszín Tuba János országgyűlési képviselő, a Komáromi Lapok szerzőjének nyári rezidenciája, a Tornynos villa. Anekdoták sora kötődik az épülethez, melyben a kor hírességei is szép számmal megfordultak. Köztük Jókai Mór, aki szívesen időzött a villa udvarán. Írásos emlékek alapján tudjuk, hogy Az aranyember című regénye is részben itt fogalmazódott meg, talán ebből az udvarból indult. Így a kastélyok úrnői a villa századelős hangulatát idézve, Jókai korába térhetnek vissza.

Táborunk egyhetes időszakában a korai viselkedésmódok, ruházatok és események követésén keresztül ismertetjük meg a gyerekekkel történelmi és irodalmi hagyományunk egy kis részét.

Időpont: 2010. augusztus 9-13.

PÁLYÁZAT: MAGYAR FALU – MAGYAR TÁJ

A NAGYBÁNYAI MŰVÉSZTELEP – a nagybányai festőiskola a modern magyar festészetet elindító mozgalom - megnyitásának 115. évfordulója alkalmából a Duna menti Hagyományörző Ünnep szervezőbizottsága rajzpályázatot hirdet óvodások, általános iskolások (alsó és felső tagozatosok) és középiskolások részére.

A pályázaton részt vehet minden olyan mű, melynek témája a

Magyar falu – magyar táj témakörhöz kapcsolódik.

A nevezés ingyenes, a beérkezett pályamunkákat szakértő zsűri értékeli, a legkiválóbb alkotásokat értékes díjakkal jutalmazzuk.

Az alkotásokat 2010. június 5-én bemutatjuk a komáromi Csillag Erődben megrendezendő **III. HON-NAP Duna menti Hagyományörző Ünnepen**. A díjakat a délelőtti gyermekprogramon adjuk át. Az alkotókat és hozzátartozóikat szeretettel látjuk a hagyományörző fesztiválon. Értékes díjakat kap az internetes közönségszavazás első helyezetteje is. Külön díjazzuk a legjobb határon túli alkotást.

Kivitelezés: A4-es formátumban, bármilyen technikával

Beküldési határidő:

A pályamunkákat 2010. május 15-ig a következő címre kérjük beküldeni:

Komárom Környéki Civil Társulás

2903 Komárom Újszállás pusztja 11.

2010. május 25-től virtuális galéria formájában megtekinthetőek és közönségszavazatokkal támogathatók a pályaművek

a: <http://honnap.fw.hu> - oldalon További információk a honlapon.

Mindenkinek jó munkát és eredményes pályázást kívánunk!

A legjobb osztálykirándulás, 2010. március 31.

Egy esős szerdai nap volt. Az eső megakadályozta a biciklitúránkat, de attól függetlenül nem halasztottuk el a programunkat és eljöttünk a Mag-házba. Nagyon sok jó programot szerveztek nekünk és mindenki jól érezte magát.

Rengeteg játék van ott, mindenki újra élte a gyerekkorát, főleg mi. A konyhában Babi nénivel krumplipucoló verseny is volt. Ennél a versenynél nagyon jól szerepeltünk, megkaptuk a maximális pontszámot. Amikor felmentünk az emeletre volt egy kis szünet, amikor a babajátékkal a fiúk kezdtek el játszani. Ezután jött az újabb verseny.

Ezen a megmérettetésen a régi Morse távirójelek segítségével kellett megtalálnunk a jelek rejtette betűket, s így egy értelmes mondat született. Mindezzel a versengés még nem ért véget. A következőkben egy hűsvéti képet kellett kiraknunk. Ez sajnos nem sikerült olyan jól, de ez után is lehetett még javítani a kirakón. Az angol szavakkal sokkal jobban tudtunk bánni, mint mások.

Sajnos az idő ezek után sem akart jobbra fordulni, de reméltük, hogy ebéd után már ki tudunk majd mozdulni a házból egy kicsit. A fiúk már nem igen bírtak magukkal így bezárva.

A célbadobó verseny nem volt egyszerű. Mindenki rendkívül izgatott és vidám volt, és a négy csapat tagjai tolongtak a sorban. A kezdeti Activity játék meglepettette a jókedvet. Egyesek már kimerültek és a vidámság ellenére a szabad levegőre vágytak. Ez feszültséget kezdett teremteni és nem bírtak magukkal. Már nagyon éhesek voltunk, de nemsokára el is készült az ebéd, aminek az alapanyagát mi pucoltuk. Ebéd előtt egy kis pihenés

Lányok munkában

volt, ami nagyon jól esett az egész osztálynak.

Na, de már meg is kezdődött a célbadobó verseny. Az első csapat a Babi brigád fiúi voltak, akiknek nem volt túl nagy szerencsájuk. Csupán két labdát sikerült bedobniuk, azaz addig ők vezettek, „de még fordulhat a kocka!” - mondtuk, hisz már csak egy csapat volt hátra. Nekünk egyet sem sikerült bedobnunk, de a Bad Girls csapatnak se, így a Babi brigád győzött.

Visszont ezzel még mindig nem ért véget a versenyek sora! Következő felada-

tunk egy megadott szavakból álló kis történet megírása volt. A mese nagyon jónak ígérkezett. Reméltük, hogy erre a feladatra maximális pontszámot érünk el. A többi csapat hozzánk képest egy kicsit lassabban dolgozott, és mi a plusz pontokért küzdöttünk. A mesejáték előadása azonban nem csak a plusz pontok miatt sikerült jól, hanem azért is, mert nagyon jól tudtunk közben szórakozni. A mi alakításunk volt szerintünk a legsikeresebb! A Babi brigád is nagyon jó volt, sőt, mind-egyik jól sikerült.

Szerencsére elmúlt az eső és Ildikó, Babi és Edina nénivel az élen elindultunk sétálni. A hosszú monostori sétánkon nagyon jól éreztük magunkat és ez idő alatt minden feszültség megszűnt, kiszellőzött a fejünk. Lementünk a Duna-partra, ahol sok kagylót gyűjtöttünk és köveket is dobáltunk a vízbe. Nagyon jó volt mindez és közben Az aranyember utcán is végigmentünk, ahol egyből a híres Jókai regény jutott mindenki eszébe. Miközben sétálgattunk sokszor elestünk (mivel sáros és csúszós úton is próbáltuk magunkat), de ez

nagyon vicces volt, igazából senki nem morgolódott miatta. Az út során megnéztük Ildikó és Edina néni házát is, hiszen ők itt élnek Komárom mellett, Koppánymonostoron. Megtaláltuk a Vízi-molnár utcát is, ahol az utcanev táblával két osztálytársam is lefényképezkedett, Dávid és Ákos, akik mind a ketten „Molnár”. Láttuk Dórikáék házát is, de sajnos csak távolból. Miközben jöttünk visszafelé, rendeztünk egy futóversenyt is, amikkel plusz pontokat lehetett szerezni a csapatnak. A mi csapatunkból négy ember futott, de ez is több mint a semmi.

Amikor visszaértünk Babi néni finom paprikás krumplija várt már minket. A hosszú túra után mindenkinek nagyon jólesett a meleg étel. Ebéd után volt egy kis rövid pihenő, amikor zenét hallgattunk és viccelődtünk. Ezután következett az eredményhirdetés.

Az első helyezett a Bad Girls, a második a Babi brigád lett. A harmadik helyet az Ördögök szerezték meg, míg negyediként az Anonimus csapat végzett. Minden csapat olyan ajándékot kapott, amit választott.

Mi nagyon jól éreztük magunkat! A rossz idő ellenére is fel tudtuk találni magunkat. Ebben az évben eddig ez volt a legjobb esemény.

Köszönjük szépen Edina és Ildikó néninek, hogy ilyen jó napot szerveztek nekünk, valamint Babi néninek a finom ebédet!

A csapat tagjainak a neve, akik ezt írták: Szabó Fanni, Kirizs Krisztina, Felszeghy Betti, Zahovay Luca, Rác Anetta és Juhász Szabina. (Mi voltunk az Ördögök!)

Petőfi Sándor Általános Iskola
7. a osztálya

A fiúk is küzdenek

„Hungarikumok a Parlamentben 2.” - Így láttuk mi -

„2010. január 23-án a Parlamentben jártunk, ahol érdekes előadásokat hallhattunk a különleges, egyedi csak Magyarországra jellemző dolgokról, a Hungarikumokról.” (Gábor)

„A Parlament látogatásáról talán a legnehezebb írnom. Már egyszer voltam az országházban, de akkor nem csak gyűlésre mentünk, hanem megnézni az épületet. Ezért nem volt újdonság számomra a szép épület, a termék, a szobrok, a folyosók. Az ülés pedig, hát nem nagyon kötött le.” (Julcsi)

„Őszintén fogalmam se volt arról, hogy mi lesz ott, azon kívül, hogy sok ember arról fog beszélni, hogy miért jó magyaroknak lenni és mire lehetünk büszkéek.

Megérkeztünk Budapestre, kiszálltunk a buszból és egy sok-sok emberből álló sorba álltunk, hogy bejussunk az Országházba. Bent maradt egy kis idő körülnézni, mert a rendezvény még egy kicsit később kezdődött. Nagyon elcsodálkoztam a Magyar Szent Koronán (mert még nem láttam) és ott éreztem igazából, milyen nagy megtiszteltetés lehetett viselni. Már annak, aki megérdemelte. Sajnos a nézelődés közben kicsit elkéstünk a rendezvény elejéről, mert a Himnusz közepén értünk be.” (Kristóf)

„Talán az lepett meg, hogy a „hungarikum” témakörbe mennyi minden beletartozik, a hurkától az Élettér munkájáig. Tényleg nem gondoltam volna. A felszólalást is máshogy képzeltem el. Furcsa volt, hogy mindenki előadásszerűen kiállt és beszélt, nem pedig tanácskozott, ahogy én előre vártam.” (Julcsi)

„Megtudhattuk, hogy hungarikum nem csak egy tárgy lehet, mint pl.: egy bor, egy szobor, vagy egy festmény, hanem egy népszokás, egy dal, egy tánc, vagy egy szakma. Sok előadás közül nekem a legjobban a napelemes cserép tetszett, mert ezzel megvédhetjük környezetünket. A napelemes cserepet Tóth Miklós és felesége fedezte fel.” (Gábor)

„Az „előadásokra” számtalan ember jött el a Magyarország számos pontjáról.

Itt van pár hungaricum, amit az emberek nagy részének ismernie kéne: - paprika, fűszerpaprika (pl.: szegedi), - az Operaház (az opera műfajával együtt), - a szőlő-és borkultúra (pl.: Tökaj), - a szürke marha (pl.: hortobágyi), - az agár, a komondor, a kuvaszt, és számos más magyar kutyafajok, - a víz (pl.: Szentkirályi), - a napelemes tető, - Hajnóczy Soma, a bűvész, - a magyar népdalok, - a csapat, a csapatmunka, mint helyi érték.” (Vivi)

Figyeltünk és érdeklődtünk

A parlamentben

„Be kell vallanom, volt, ami nem nagyon érdekelt. De sokkal több érdekes, mint unalmas dolog volt. Végül a vége felé eljött, amiért ennyit vártunk. A Mag-házról és rólunk volt szó, diavetítéssel egybekötve. Nagyon tetszett, hogy büszke fejjel beszélt édesanyám (Monostori Éva) rólunk, a szószekekről.” (Kristóf)

„Szerintem amennyi ember, annyiféle hungaricum van, mert mindenki másra mondja, hogy: „Na, ez zsír volt kisanyám!”, mindenkinek más az ízlése, mindenki mást tart csodálatosnak, ezért mindenkinek mást jelent az is, hogy: Hungarikum.” (Vivi)

„És aki még mindig kételkedik abban, hogy valójában mi is az a Hungarikum, egyszerűen nézzen ki az udvarra vagy a szomszédja udvarára, mert valahol a közelben úgy is fog találni egy pulit, egy kuvaszt, vagy egy vizslát.” (Gábor)

Írták: Czidlina Vivien (Feszty Á. Ált. Isk.),
Monostori Kristóf (Petőfi S. Ált. Isk.),
Oláh Julianna (Dózsa Gy. Ált. Isk.),
Rabina Gábor (Feszty Á. Ált. Isk.)

Dombi Krisztián: Február

Itt a hideg tél,
Beköszönt a február
Víg gyermekek mosolyognak
Hogy itt a tél vége már.

Játszadognak, korcsolyáznak,
Három napja csak mókáznak.
A madarak is vígan hallgatják
A gyerekek boldog dalát.

Kisgyerekek öröme
A tó is befagy
A hideg télbe',
(Feszty, 4.c. osztály)